



Με αφορμή τη συγκρότηση προεδρείου στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ

(Δήλωση των εκπροσώπων των Παρεμβάσεων στην ΕΕ της ΑΔΕΔΥ)

Στη συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΑΔΕΔΥ στις 16/1 ολοκληρώθηκε η διαδικασία συγκρότησης προεδρείου του οργάνου, η οποία είχε από καιρό δρομολογηθεί με τις διαβουλεύσεις που είχαν μεταξύ τους οι παλιές και νέες δυνάμεις του κυβερνητικού συνδικαλισμού ΔΑΚΕ, ΔΗΣΥΠ (πρ. ΠΑΣΚ), ΕΑΕΚ (ΣΥΡΙΖΑ) και ΔΗΜΟΣΙΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ (από το χώρο των ΟΤΑ).

Η εξέλιξη αυτή, μια μέρα μετά την ψήφιση των νέων σκληρών μνημονιακών μέτρων που έφερε η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, με την επί της ουσίας συναίνεση των κομμάτων του αστικού μπλοκ, επικυρώνει μια συμφωνία που είχε πρακτικά προαναγγελθεί.

Σηματοδοτεί την πολιτική συμφωνία των συνδικαλιστικών αυτών δυνάμεων στην πλήρη μεταστροφή της, έστω και αναιμικής, μέχρι τώρα αντιπολιτευτικής στάσης της ΑΔΕΔΥ απέναντι στην αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική Κυβέρνησης - ΕΕ- Κεφαλαίου, μεταστροφή που είχε ήδη διαφανεί με τη σταδιακή έκπτωση τόσο στον λόγο και την αιτηματολογία των κειμένων της ΑΔΕΔΥ όσο και στις όποιες αποφάσεις για απεργιακές κινητοποιήσεις λάμβανε.

Αποκορύφωμα της διαδρομής αυτής ήταν, άλλωστε, και η άρνηση των δυνάμεων αυτών, για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια, να ψηφίσουν έστω και μία 24ωρη απεργία πριν την ψήφιση των νέων μέτρων (που υπονομεύουν το δικαίωμα στην απεργία, προωθούν περαιτέρω τις ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων επιχειρήσεων και αγαθών, επιταχύνουν τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στο δημόσιο με την ηλεκτρονική «αξιολόγηση» των υπαλλήλων, διευρύνουν το ωράριο εργασίας των εκπαιδευτικών, επεκτείνουν τους ηλεκτρονικούς πλειστηριασμούς της λαϊκής κατοικίας, αναθεωρούν τη χορήγηση του επιδόματος βαρέων και ανθυγιεινών, εντείνουν την κατεύθυνση ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων κλπ), και η απόφασή τους για υποβάθμιση του ζητήματος, με την προκήρυξη μιας απλής τρίωρης στάσης εργασίας, ως διαμαρτυρία, τη μέρα ψήφισης (15/1).

Προφανώς, εγκαινιάζεται μια νέα φάση του κυβερνητικού συνδικαλισμού στην κατεύθυνση της ανοχής, διευκόλυνσης έως και στήριξης της πολιτικής των ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και των άλλων κομμάτων που ψήφισαν και στηρίζουν τα μνημόνια, όπως διαφαίνεται, για παράδειγμα, στο ζήτημα των συμβασιούχων, όπου οι ΔΑΚΕ-ΔΥΣΗΠ-ΕΑΕΚ-ΑΝΑΤΡΟΠΗ αρνούνται να πάρουν συνολική θέση υποστήριξης του αιτήματος των εργαζομένων για μονιμοποιήσεις και δυναμικής απόκρουσης των μαζικών απολύσεων που βρίσκονται σε εξέλιξη, αλλά και στο ζήτημα της «αξιολόγησης», όπου οι ίδιες δυνάμεις προσανατολίζονται στην υποστολή της σημαίας του αγώνα και την από κοινού επεξεργασία μιας... «θετικής πρότασης».

Η απάντηση των ταξικών δυνάμεων στην εξέλιξη αυτή δεν μπορεί παρά να δοθεί από τους ίδιους τους εργαζόμενους, στα Σωματεία και στους χώρους δουλειάς, μέσα από διαδικασίες Γενικών Συνελεύσεων, επιτροπών αγώνα και το συντονισμό όλων των αγωνιστικών δυνάμεων. Η απεργία που οργανώθηκε την Παρασκευή 12/1, με αποφάσεις πρωτοβάθμιων συλλόγων, Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων, δείχνει πως μπορεί να οργανωθεί απεργιακός αγώνας με πανεργατικά χαρακτηριστικά, χωρίς αποφάσεις των ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ.

Ωστόσο, ο αγώνας αυτός, για να είναι αποτελεσματικός, να εμπνέει και να συσπειρώνει τους εργαζόμενους, θα πρέπει να ξεπερνά τη λογική της μίας απεργίας διαμαρτυρίας τη μέρα που ψηφίζονται τα κάθε φορά αντεργατικά μέτρα, λογική στην οποία οφείλει να εγκαταλείψει το ΠΑΜΕ (μέχρι πέντε μέρες πριν τις 12/1 πρότεινε σε όλα τα σωματεία απεργία τη μέρα ψήφισης και περίμενε την κυβέρνηση να καθορίσει την ψήφιση), να έχει χαρακτηριστικά συνέχειας και κλιμάκωσης και να θέτει αναβαθμισμένους πολιτικούς στόχους με στόχο την ανατροπή της πολιτικής κυβέρνησης-ΕΕ-κεφαλαίου.

Στην κατεύθυνση αυτή κινείται και θα κινηθεί η δράση των Παρεμβάσεων και σε αυτήν καλούμε να κινηθούν όλες οι ταξικές και αγωνιστικές δυνάμεις, για να συγκρουστούμε τόσο με την κυβερνητική πολιτική όσο και με τον κυβερνητικό και εργοδοτικό συνδικαλισμό, υπερβαίνοντας λογικές αποσπασματικών διαμαρτυριών, αλλά και λογικές αποκλεισμών και κομματικών περιχαράκωσεων.

Στάθης Γκότσης
Κώστας Τουλγαρίδης